

DOMOVINA

in KMETSKE LIST

Upravištvu in uredništvu »DOMOVINE«, Ljubljana, Puccinijeva ulica št. 5, II. nad., telefoni od 31-22 do 31-26
Račun Poštne hranilnice, podruž. v Ljubljani št. 10.711

Izhaja vsak teden

Naročnina za tuzemstvo: četrtletno 4.50 L, polletno 9.- L, celoletno 18.- L; za inozemstvo: celoletno 30.40 L
Posamezna številka 50 cent.

Pregled vojnih in političnih dogodkov

Glavni stan Italijanskih Oboroženih Sil je objavil 10. maja naslednje vojno poročilo:

Živahno letalsko udeleževanje v Cirenai-ki, kjer se bila napadena številna središča v sovražnikovem zaledju in v pristanišču Tobruka.

Pri Sidi Baraniju sta dva nemška lovca napadla pet nasprotnikovih aparatov in dva sestrelila. Med poletom nad Bengazi se je v plamenih zrušilo angleško letalo, ki ga je zadelo protiletalsko topništvo. Nad Malto so oddelki bombnikov in strmoglavcev silovito napadli vojaške objekte in vojne naprave, zlasti pa pristanišče La Valletto in letališče Ca Venezio. Navzlic živahni protiletalski obrambi so bili ti objekti ponovno zadeti. Novi uspehi so bili doseženi v spopadih nad otokoma. Angleško letalstvo je izgubilo 14 letal. Stiri se sestrelili naši lovci, 10 pa nemški, ki so obstreljevali in uničili na tleh še mnogo drugih letal. Nad Sredozemskim morjem sta dva Spitfira napadla naše letalo, ki je eno hudo poškodovalo in drugo zažgalo, nato pa sta oba padla v morje. Letalo se je vrnilo na svoje oporišče, ko je dokončalo svojo nalogo.

Vrhovno poveljništvo nemške vojske je objavilo poročilo 10. maja, iz katerega povzemamo:

Na domačem področju in v severnem odseku vzhodne fronte so ostali krajevni napadi sovražnika brez uspeha.

Pri več lastnih napadih so bile prizadete nasprotniku hude krvave izgube. Na Laponskem so se izjalovili nadaljnji sovražnikovi napadi. Nemško letalstvo je uspešno nadaljevalo razbijanje sovjetske oskrbe.

Iz Tokia poroča Domel, da

se je v Koralnem morju več dni vršila huda pomorska bitka,

ki je bila znamenita za Japonce in da sta imeli ameriška in angleška mornarica hude izgube, ki še niso pregledne. Iz Lizbone poročajo, da je ameriško mornariško ministrstvo objavilo poročilo, po katerem so japonske izgube v tej borbi 11 potopljenih in šest poškodovanih ladij. Japonska vest pravi, da se ameriško poročilo poizkuša skrbno izogniti japonskim ugotovitvam o hudih izgubah ameriškega vojnega brodograditve.

Iz Helsinkija poročajo: Sovražnik je v odseku pri Louhiju ponovno in

na več točkah napadel z namenom, da bi strli finski odpor, vsi poskusi napada pa so se v samem začetku zlomili ob živahnem ognju finskega topništva

in finskih metalcev bomb. Na nekem mestu so sovjetske čete z največjimi silami zamen napadali finske postojanke cel dan, a so pri tem izgubili 300 padlih.

Iz Stockholma poročajo, da

se japonske čete pripravljajo na ofenzivo proti Indiji.

Ze pred dnevi so se v Londonu širile govorice, da so japonske čete prestopile mejo Indije.

Iz Tokia javljajo uradno, da

so se oddelki japonske vojne mornarice 8. aprila izkrcali v Lorunganu,

mestu na otoku Manus, ki spada med Admirske otoke in je oddaljen 350 morskih milj od severovzhodnega konca otoka Nove Britanije. Iz vojaških razlogov je bila ta vest objavljena šele zdaj. Sovražne čete so se umaknile v džunglo, ko so bile uničile radijsko postajo, vojašnice, municijska skladišča, letališče in druge vojaške zgradbe kakor tudi bolnišnico.

Proslava Dneva Vojske in Cesarstva v Ljubljani

Slovesnost je bila na Kongresnem trgu in so se je udeležili zastopniki najvišjih oblastev

Ljubljana, maja.

Cete ljubljanske posadke so slovesno praznovala Dan vojske z zborom na Kongresnem trgu, kjer so razdelili odlikovanja za hrabrostna dejanja oficirjem in vojakom armadnega zbora.

Ob deseti uri so bile na obsežnem trgu zbrane čete v orožju, proti tribuni pa je bil razporejen bataljon. Ob strani tega so bili zbrani odlikovanci, čakajoči, da iz rok Poveljnika Armadnega zbora, Visokega komisarja in Zveznega tajnika sprejmejo svetinje, pridobljene v boju. Na desni strani je bil polk topništva divizije, nato pehota in posebni oddelki in tanki. Na obeh straneh tribune, kjer so bila zbrana oblastva, so zavzeli prostor fašistični zastopniki.

Ob razvijanju zadnjih priprav je radio prenašal opis proslave, ki se je vršila v Rimu v navzočnosti Kralja in Cesarja in Duceja. Medtem so prišli na sedež Poveljstva armadnega zbora, kjer je bil Ekscelenca Mario Robotti s svojim štabom in poveljnikom divizije grenadirjev generalom Orlandom, Zvezni tajnik Orlandini s podtajnikom Capursom in Scarnizijem in s skupino tovarišev. Kmalu nato je prišel Visoki komisar Ekscelenca Graziolij in se pogovarjal z Ekscelenco Robottijem. Desetih sta oba s spremstvom prišla na trg, kjer jih je pozdravil predpisani znak trobent in so pregledali čete, zbrane na trgu.

RAZDELJEVANJE ODLIKOVANJ.

Ko so oblastva zavzela mesta na tribuni, so prinesli zastavo topniškega polka, ki so jo pozdravile čete v orožju in navzočini. Takoj nato se je začela delitev odlikovanj. Ko je oficir pri mikrofONU čital utemeljitve odlikovanj, je poveljnik Armadnega zbora delil znamenja junštva. Zaprošil je tudi Visokega komisarja, naj

podeljuje odlikovanja. Prav tako poveljnika divizije in Zveznega tajnika.

Srebrna kolajna je bila podeljena kapitanu Claudiliju Ginoju od prvega polka grenadirjev. Nato so razdelili bronaste svetinje dolgi vrsti odlikovancev.

Takoj po slovesnosti se je Visoki komisar napolnil v vojaško bolnišnico, kjer je obiskal ranjence in bolnike. Istočasno se je začela delitev daril, ki so jih pripravile članice Fašistične zveze in ki jih je Fašistična stranka podelila pogumnim ranjenim in bolnim vojakom.

POZDRAV EKSCELENCE GRAZIOLIJA POVELJNIKU XI. ARMADE

Ko je italijanski narod ob obletnici Imperija in ob Dnevu vojaka bolj ko kdajkoli stnjen okoli svojih slavnih Oboroženih Sil, ki na vseh bojiščih junaško bojujejo za gotovo dosego zmage, želim poslati Tebi, oficirjem, podoficirjem in vojakom slavnega XI. armadnega zbora kar najbolj tovariški pozdrav, navdušen pozdrav in čestitke.

Naj živi Kralj in Cesar! Naj živi Duce!

POVELJNIK XI. ARMADNEGA ZBORA VISOKEMU KOMISARIJU

V odgovor na brzojavko, ki jo je Visoki komisar poslal ob slavnosti Dneva Vojske in Cesarstva, je poveljnik XI. Armadnega zbora odgovoril Ekscelenci Grazioliju z naslednjo brzojavko:

»Tvoj pozdrav ob obletnici ustanovitve Cesarstva in Dneva Vojske je v meni, v oficirjih, podoficirjih in vojaki Armadnega zbora odjeknil čim pristrčneje. Svesti si zmage kakor še nikoli in trdno odločeni, da jo dosežemo, pridružujemo Tvojemu klicu naš klic: Živel Kralj-Cesar, živel Duce!«

Nagradno tekmovanje za pridelovanje semenskega krompirja

V Ljubljanski pokrajini je brez dvoma krompir najvažnejša poljska rastlina, najvažnejša v toliko, da z majhnimi izjemami povsod dobro uspeva in daje kmetu največje kosmate in tudi največje čiste dohodke. V tem krompir gotovo presega vse ostale kmetijske rastline. Kljub ugodnim naravnim pogojem pa krompir pri nas vendar ne daje tistih pridelkov, ki bi jih po vsej pravici mogli od njega pričakovati. Vzrok je poglavitno v tem, da kmetovalci v mnogočem z njim napačno rav-

Iz Ankare poročajo: V vrstah turških politikov, ki so v stikih s sovjetskim veleposlaništvom, potrjujejo, da je

sovjetska vlada pozvala svojega veleposlanika pri turški vladi Vinogradova v Kujbišev.

Vinogradov je že zapustil Ankaro. Smatrajo, da bo najmanj toliko časa odsoten, dokler se ne bo vrnil v Kujbišev turški veleposlanik pri sovjetski vladi. Ne izključujejo celo, da se Vinogradov sploh ne bo več vrnil v Turčijo, češ da se odnosi med obema državama ne razvijajo ugodno,

najo, tako na njivi, kakor v shrambi in pred saditvijo. O tem je bilo v zadnjih letih mnogo pisano in govorno in kmetje so polagoma začeli upoštevati zadevna strokovna navodila. Manjka pa tudi dobrega in zdravega semena, delno iz gori navedenih razlogov, delno zaradi raznih bolezni, ki se ponekod širijo, največ pa, ker so kmetovalci doslej premalo upoštevali, da je treba odbirati krompir za seme že na njivi. V Ljubljanski pokrajini je bilo sicer nekaj naprednih kmetovalcev, ki so po navodilih kmetijskega oddelka smotrno odbirali krompir na njivi, vendar je bilo teh odbiralcev mnogo premalo, da bi mogli odločilno vplivati na kakovost semena v vsej pokrajini.

Da bi se povečalo zanimanje za uspešno in pravilno pridelovanje semenskega krompirja, je Visoki komisariat izdal pravilnik o nagradnem tekmovanju za najboljše pridelovanje semenskega krompirja. Kmetovalci, ki se bodo javili za to tekmovanje, bodo prejeli posebno denarno nagrado, ako bodo svoj nasad krompirja dobro oskrbovali in ako bo pridelani krompir v vsakem oziru sposoben za seme. Nagrade znašajo od 300 do

3000 lir. Čim bolj bo pridelani semenski krompir po svojem poreklu, po zdravju rastlin na njivi in po vsej oskrbi ustrezal zahtevam, ki jih stavimo na dobro semensko blago, tem večja bo nagrada. Tekmovanje bo vodil kmetijski oddelek Visokega komisariata v soglasju s kmetijsko poskusno in kontrolno postajo v Ljubljani. Prijavljeni nasadi bodo pregledani na mestu samem, nato pa bo sestavljen seznam tekmovalcev po vrstnem redu. Pri sestavljanju seznama in določevanju višine nagrad se bo upoštevalo nastopno:

1. stopnja odpornosti proti boleznim, zlasti proti viroznim;
2. čistost in kakovost dotične sorte;
3. izvor in predkaljenje semenskega krompirja;
4. posebna pazljivost kmetovalca pri pridelovanju semenskega krompirja.

Razen tega se bodo upoštevale izpopolnitve gospodarskih pripomočkov (orodje, stroji itd.), zlasti kolikor se to nanaša na shranjevanje semenskega krompirja (shramba).

Iz tega je razvidno, da bodo nagrajeni le sortno popolnoma čisti nasadi onih vrst, ki v naši pokrajini dobro uspevajo in ki so za nas gospodarsko važne. Če so na njivi tudi rastline drugih sort, nasad ne more biti nagrajen. Krompir mora biti med rastjo kolikor mogoče zdrav, ker je to najboljša jamstvo, da bodo od takih rastlin pridelani gomolji dali naslednje leto spet zdrav nasad. Ako izvira predmetni nasad od sortno čistega, zdravega, rodovitnega semena, je seveda njegova vrednost tem večja. Najbolj gotovo bomo pridelali zanesljivo dobro seme, ako smo dali krompir pred saditvijo kalit. Zelo važno vlogo imata dalje shramba in način shranjevanja. Poleg navedenega pa je naposled eden izmed najvažnejših pripomočkov za izboljšanje krompirjevega semena odbrala rastlin na njivi, kajti da pridelamo vsestransko dober semenski krompir, nikakor ne zadostuje, da odbramo za seme le gomolje, ker lahko pride na ta način med seme mnogo lepih in zdravih gomoljev od slabih rastlin. Zato moramo opazovati krompir med rastjo in zaznamovati s količki vse najbolj zdrave in krepke razvite rastline ter njihove gomolje jeseni že pred drugimi ločeno izkopati. Za seme odberemo le pridelke onih rastlin, ki imajo dosti veliko število zdravih gomoljev. Če je vmes več drobnih in gnilih ali pa drugače bolnih gomoljev, če so na primer rjavo lisasti od krompirjeve plesni, pridelke dotične rastline izločimo. Vsak kupček spravimo ločeno in ga zaznamujemo s številko, da bomo prihodnje leto posadili pridelke posameznih rastlin vsakega v posebno vrsto in da bomo opazovali, kakšno je potomstvo posameznih rastlin. Ako je potomstvo kake rastline zdravo, krepko in rodovito, ga bomo pustili za seme, ako ne, bomo celo dotično vrsto izločili.

Tako bi moral selekcionirati (odbrati) krompir vsak naprednejši kmetovalec, predvsem pa oni, ki se javi za tekmovanje. Najmanj, kar moramo storiti, če hočemo izboljšati svoje seme, pa je negativna selekcija, ki obstoji v tem, da odstranimo med rastjo vse virozno bolne rastline in rastline, ki so obtele po stebeljni bakteriozi in po obročkasti bakteriozi. Več o teh boleznih glej v »Oraču št. 2. in 4. letošnjega leta.

Kdor pravilno prideluje semenski krompir, ga smotno oskrbuje in zlasti kdor ga selekcionira, opravlja nadvse koristno delo ne samo zase, ampak tudi za celotno kmetijstvo. To je tudi imel pred očmi Visoki komisariat, ko je izdal pravilnik o nagradnem tekmovanju. Zeleti bi bilo torej, da bi se kmetovalci v svojo lastno korist in v korist vsega našega gospodarstva poslužili te ugodne prilike za izboljšanje našega pridelovanja krompirja. Ker poteče za vlaganje prošnje določeni rok že 31. maja, naj se prošnje, naslovljene na Visoki komisariat za Ljubljansko pokrajino — kmetijski oddelek, takoj vložijo na pristojnem okrajnem glavarstvu, odnosno mestnem poglavarstvu v Ljubljani. V prošnji je treba poleg imena, očetovega imena in naslova prosilca navesti še, ali je kmetovalec lastnik ali zakupnik zemljišča, dalje število in površino onih kosov zemljišča, ki so določeni za semenski krompir in se prijavijo za tekmovanje in površino, ki jo zavzemajo posamezne sorte. Najmanjša površina semenskega krompirja, ki se pripusti k tekmovanju je 3000 m² ali 30 arov.

Osrednja komisija za semenogojstvo bo tudi letos priznavala dobre posevke ozimne pšenice, rži, ječmena in ovsa, jarega ječmena, fižola ribničana in nasade krompirja (oneidovca, ranega in poznega rožnika, kresnika, jubeja, bintjeja, akerssegana). Od jarega ječmena se bodo priznavali predvsem posevki, ki izvirajo od lanj iz Slovaške uvoženega semena. Zemljišča, posejana s temi plodovi, morajo biti sortno čista in morajo obsegati vsaj po 4000 m² površine. Nekolkovane prijave je poslati okrajnemu glavarstvu v Novem mestu najkasneje do 30. maja. Tiskovine za prijave je dobiti pri glavarstvu.

GOSPODARSTVO

Čas terja, da pridelamo čim več hrane

Zemlja je osnova vsega kmetijskega delovanja in torej prvi pogoj vsakega uspešnega prehranjevalnega gospodarstva.

Vsak lastnik zemlje se mora zavedati, da mora njegova zemlja nuditi hrano ne samo njemu in njegovi družini, temveč tudi vsem drugim, ki nimajo lastne zemlje. V naši pokrajini, ki šteje približno 300.000 prebivalcev in ima okoli 265.000 ha kmetijske zemlje, mora od enega hektarja kmetijske zemlje živeti poldrugi prebivalec. Če primerjamo to razmerje z drugimi državami, kjer mora do 20 ljudi živeti od enega hektarja zemlje, pridemo do zaključka, da bi morala kmetijska zemlja v naši pokrajini za skrajno silo preživljati vse svoje prebivalce.

Odločilno pri tem je, da se površina obdelane zemlje poveča. Geslo v zdajšnjih časih mora biti: vsa zemlja, ki je za obdelavo primerna, se mora obdelati, noben košček zemlje ne sme ležati zanamrjen. Bolj nazorno kakor številčni podatki pokaže kratek sprehod po naših vaseh, trgih in mestih, koliko zemlje je še neizrabljene in neobdelane. Ne mislimo le na velike površine zamočvirjene zemlje in na steljnike, kjer je treba večjih vložov za izboljšanje. Mnogo je še zemlje, ki se more obdelati brez vsakega večjega izboljšanja samo z nekaj dobre volje in pridnosti. To je predvsem ona zanemarjena zemlja blizu kmečkih domov, sredi vasi, blizu gozdov, mimo katere vsak dan brezbržno hodimo in se niti ne zavedamo, da bi se z vestno obdelavo te zemlje moglo prehraniti mnogo ljudi ki so doslej živeli v pomanjkanju. To so razsežne zelene trate po parkih večjih trgov in mest, ki sicer razveseljujejo oči sprehajalcev, ki pa bi skupnosti mnogo več koristile, če bi se preorale, posejale in prinesle hrane siromašnim, ki nimajo svoje zemlje. Posebno v mestih, kjer je največ ljudi brez lastne zemlje, obenem pa razmeroma največ neobdelane zemlje po raznih vrstovih premožnejših posestnikov, po parkih in nezazidanih parcelah, mora obveljati odločna zapoved: vsaka ped zemlje se mora do skrajnosti izrabiti. Kdor neče ali ne more sam obdelati zemlje, naj jo odstopi ljudem, ki bodo to z veseljem storili. Le na ta način se bo izboljšalo prehranjevalno gospodarstvo naše pokrajine, le na ta način se bo omilila socialna beda ljudi.

V kolikor naša zemljišča niso zarasla z dobro oskrbovanim gozdom ali s travnikom in doslej niso bila sposobna za obdelovanje, ker so preveč skalovita ali ker so bila zanemarjena ter je na njih raslo grmovje, redko drevje in razen plevel, je zdaj čas, da to popravimo. Tako zemljišče izboljšamo kakor je pač potrebno, s tem da izkopljemo grmovje in odstranimo plevel, nato pa to zemljišče temeljito pognojimo, preorjemo in po-

sejemo s katerokoli kmetijsko rastlino. Omenjeno bodi, da nekatere rastline prav na novičih prav dobro uspevajo, zlasti oves in proso, pa tudi krompir in delno turščica.

Zlasti izdatno bomo povečali svoje pridelke na njivi in na vrtu, če bomo zemljo zadostno in pravilno gnojili. Predvsem moramo opozoriti na domača gnojila. Če poudarjamo, da ne sme ostati nobena ped zemlje neobdelana, moramo prav tako poudarjati, da je treba z gnojili skrajno skrbno in gospodarsko ravnati in poiskati vse možnosti, da si teh gnojil kolikor mogoče mnogo pripravimo in da so čim boljše kakovosti. Zato bomo redno in pogosto ter temeljito tlačili gnoj na gnojilšču in ga v suhih dobah skropili z vodo. Potem ko ga razvozimo po njivi, ga takoj raztrosimo in čim prej podorjimo, da ne izhlapevajo v zrak dragocene dušične snovi. Posebna paznja mora veljati tudi gnojilci, ki jo skrbno zbiramo ter redno in pravočasno razvažamo, in sicer poleti, če mogoče, le ob mokrem vremenu. Dajamo jo onim rastlinam, ki potrebujejo mnogo dušika in kalija in pri katerih gre za bujno rast; to so travniki, zelje, pesa, krmilna turščica in druge krmilne zmesi. Zelo mnogo je vreden kompost, ki ga naši kmetovalci vse premalo cenijo. Koliko je odpadkov, ki jih mnogo bolje izkoristimo na kompostišču kakor pa na gnojilšču, na primer odpadki iz drvarnic, smeti iz stanovanj, zemlja iz osuševalnih jarkov itd. Vse to in še drugo spada na kompostni kup, ki ga večkrat prelopamo in potrosimo z žganim apnom, da hitreje dozori. Od časa do časa denemo nanj gnojnice ali stranišni in tako dobimo izvrstno gnojilo za vse kulture, posebno pa za travnike. Prav kompost bi nam mogel zelo povečati pridelke, ako bi mu naši kmetovalci posvečali več skrbnosti.

Z nobeno drugo rečjo pa ne bomo svojih pridelkov tako močno in naglo dvignili kakor s pravilno uporabo umetnih gnojil, ki so danes potrebnejša, pa tudi dobičkonosnejša kakor kdaj koli prej. Kdor ni dosti poučen, kako se ta gnojila pravilno uporabljajo, naj si nabavi knjižico inž. Mucka »Uspeh z umetnimi gnojili«, ki je izšla pri Kmetijski zbornici.

To knjižico pazljivo prečitajte, pa boste lahko dobili jasnost v vseh glavnih vprašanjih, ki se tičejo umetnih gnojil.

Sveta dolžnost nas vseh, ki imamo s pridelovanjem hrane kakor koli opravka, je, da storimo vse, kar je v naši moči, da se bo pridelalo kolikor mogoče mnogo hrane in da do skrajnih mej izrabimo vsa ona sredstva, ki so v ta namen potrebna.

Kakšna dela terja vrt maja in junija

Meseca maja v zelenjadem vrtu plevemo in sadimo.

Pri sajenju mladik kapusnic in druge zelenjadi pazimo na to, da napravimo dovolj globoke in široke luknje, da se nam ne podvijajo korenine. Kolerabico in zeleno sadimo iz tople grede na prosto, ko se nam ni treba več bati mraza. Fižol sadimo v glavnem od 10. do 15. maja. Kumare, buče, paradižnike in papriko posadimo na dobro pognojene grede šele sredi maja. Po potrebi sejemo še razne pozne kapusnice. Setve ranih kolerabic lahko ponavljamo do konca julija in s sadikami polnimo praznine na zelenjadnih gredicah. Za zimsko rabo sejemo pozno kolerabico v maju na senčno in dobro pripravljeno gredico. Ob koncu maja sejemo tudi zelo hvaležni kodrasti kapus.

Ob suši zalivamo zelenjad s prestano vodo, in sicer v začetku maja zjutraj, pozneje pa, k vročina narašča zvečer. Zalivamo redko, pa takrat temeljito, da predre voda dovolj globoko do korenin.

V začetku junija sejemo letne solate, prvo endivijo, peso, kolerabico, kve, repo in drugo. Ponavljamo setve vrtnega korenčka. Vse izpraznjene grede takoj prelopatajmo, po potrebi pognojimo in posadimo z novimi rastlinami, zlasti z zeljem in ohrovtom.

Pletev, okopavanje in panje so važna dela. Paradižnikom odstranjamo zalistnike in podpiramo v rasti in razvoju glavna stebila, ki jih privezujemo h kolom. Kumaram odščipavamo poganjke pri petem listu, da se bolj razrasejo in

zastavijo večji zarodek. Paradižnike škropimo proti paležu z enodotno bakreno apneno brozgo.

V tem času se pojavijo škodljivci. Bolhače uničujemo s škropljenjem in potresanjem pepela, apnenega ali tobačnega prahu. S temi sredstvi zatiramo tudi polže, ki napravljajo izdatno škodo na fižolu. V zemlji izpodjedajo solate in druge rastline ogrci in strune. Napadene rastline izkopljemo, polščemo škodljivca in ga uničimo. Glogov belin odlaga jajčeca na spodnje strani listov kapusnic, zlasti zelja. Polščemo zalego in jo uničimo. Mramorje lovimo v cvetlične lonce, ki jih vkopljemo na stezice med gredami.

Drobne vesti

Razen mesečnih redkvic vzgajamo tudi črno zimsko redkev. Redkev pospešuje prebavo in je priporočljiva bolnikom, katere mučijo žolčni kamni. Ima pa tudi dosti vitaminov in je zaradi tega zimska redkev dragocena hrana za zgodnjo pomlad, ko še ni zelenjave. Ob pravilni setvi lahko imamo redkev skozi vse leto. Pomladi in poleti mesečne redkvice, pozimi in pozno v pomlad pa črno zimsko redkev. Vzgoja redkve je preprosta. Seme se poseje na dobro pripravljeno gredo in se z grabljami zagrebe. Če je setev pregosta, jo je treba prepleti. Redkev je treba večkrat opleti in okopati. V suhem vremenu jo moramo zalivati, sicer postane trda in dobi neprijeten okus. Jesenske in zimske vrste zrastejo precej debelejšje kakor poletne. Za zimo jih shranimo, ako jih pred mrzom izkopljemo in vložimo v vlažen pesek v kleti, v kateri se nam ni bati zmrzovanja. Gojenje zimskih redkvic se izplača tudi za prodajo.

DVE LJUBEZNI

»Lahko torej prosimo gospodično Desportesovo, naj kar jutri pride,« je dejal vojvoda. »Nimaš ničesar proti temu, Fani?«

»Kakor hočeš,« je zamrmrala užaljeno.

Eliza je vstala, da bi se poslovila, a vojvoda jo je zadržal.

»Poslal sem po otroke,« je pojasnil. »Ob dvanajstih končajo pouk, in prosil sem gospodično Majardovo, da jih takoj privede sem. Tudi za vas bo boljše, če se seznanim z njimi, preden jih boste prevzeli v svoje okrilje.«

Zaslišalo se je trkanje. Vojvoda je sam odprl vrata. Eliza se je radovedno ozrla po skupini otrok, ki jih bo prav kmalu dobro poznala. Prva sta vstopila temnolas fant in rdečelična, lepa deklica, ne da bi se najmanj ozirala na žensko srednjih let, ki je skušala rotiti njuno navdušenje pri pogledu na očeta. Za njima sta vstopili starejši deklici, obe temnolasi in obe nekako boječi.

»Izabela, Luiza, pozdravita gospodično Desportesovo,« ju je opomnil oče. Ubogljivo sta se priklonili. Ko so ji predstavili gospodično Majardovo je Eliza takoj začutila, da ji bo trn v peti, dokler bosta obe pod isto streho. A ni se bala, le predobro je poznala ta tip žensk, brezbarvnih, hinavskih, prilizjenih. Ni bilo dvoma, komu velja vdanost gospodične Majardove. Hladno je odvrnila na vojvodov pozdrav, in že je obsipala vojvodko s skrbečimi vprašanji o njenem zdravju.

Starejši dekleti sta ju zaskrbljeno opazovali, deček in mlajša deklica pa sta imela oči in ušesa le za očeta.

Služabnik, ki je bil privedel Elizo, je spet potrkal. Eliza je vstala in se poslovila. Vrata salona so se zaprla za njenim prvim srečanjem z družino Praslinovih, ali še prej je prestregla hvaležen pogled vojvodovih oči.

3.

Vsako jutro ob deveti uri je prišla Eliza sveža in mlada v jedilnico, da bi nadzorovala zajtrk, medtem ko je stara in zlovoljna gospodična Majardova kot jastreb prežala na nerodnosti in nezgode otrok.

»Gospodična Desportesova, Jurček je prvrnil med! Hitro, na krilo se mi cedi!«

»Gospodična Desportesova, Berta je poplila tri kave in zame ni nič ostalo!«

»Ah, gospodična Desportesova, sanjalo se mi je, da smo šli s papanom v opero...«

Tako je šlo ves čas brez konca in kraja. Prijalo ji je, da so se otroci s tolikšnim zupanjem obračali nanjo, čeprav je rodilo to po drugi strani slabe posledice. Obraz gospodične Majardove je postajal vsak dan daljši in vsak dan bolj užaljen.

Popoldne sta imeli Izabela in Luiza pod nadzorstvom gospodične Majardove uro plesa. Eliza pa je dvema mlajšima otrokoma čitala pravljico. Sedeli so pri oknu in Eliza je brala:

»Tedad je čarovnica rekla princeski: 'Otrok moj, eno samo željo ti lahko izpolnim; dobro me poslušaj. Lahko ti dam srečo v mladosti ali srečo v starosti. Izberaj!' Princeska je zamisljeno odgovorila: 'Težavno je izbirati, babica: če mi daš srečo v mladosti, ne bom mogla upati na srečno starost. Daj, naj bom srečna v mladosti, in Bog naj mi nakloni potrpežljivost.' Čarovnica jo je objela in rekla: 'Modro si volila, in ne bo ti žal...«

Elizin glas je postal tišji. Otroka sta se stisnila k njej in vsi trije so bili tako zatopljeni v zgodbo, da niso slišali, kako so se vrata odprla in je vojvoda tiho stopil v sobo.

»Mislite, da je pravilno volila?« jih je predramil vojvodov glas.

»Ne,« je odločno odvrnila Berta. »Jaz mislim, da je nespametno tako dolgo čakati!«

»A kaj je hotela!« Eliza se je osvestila in se nasmehnila vojvodi. »Odreči se je morala ali enega ali drugega.«

»Mar ni mogla prositi za malo sreče v mladosti in za malo v starosti?« je nedolžno vprašal Jurček.

»O, naš Jurček kaže nagnjenje k diplomaciji!« se je zasmel vojvoda. »Toda zmerom

to ne gre tako lahko, kaj ne, gospodična?«

Njegov glas je dobil prizvok, kakor bi v resnici hotel vedeti za njeno mnenje. Ko je dvignila pogled, so se njune oči srečale. Usta so se mu veselo smehljale, njegove oči pa so gledale izzivajoče. To jo je hkratu veselilo in spravljalo v zadrego.

»Ne,« je odvrnil resno, »zmerom to ne gre tako lahko. Najbrž bi tudi jaz volil tako kakor princeska; toda vse ženske niso modre, ko so mlade, sreča pa žal ni meden kolač, ki bi si ga lahko privoščili, kadarkoli bi hoteli.«

»Če bi bilo tako, tedaj bi ga mala Berta kaj hitro pojedla.« Vzel je deklico v naročje in ji gladi goste, svetle lase. »Čitajte naprej, gospodična, z otroško nestrpnostjo pričakujem konca povesti. Izzivajoče resno jo je gledal čez glavi otrok, usta pa so se mu smejala. »V bodoče bom vedel, kako mi bodo najhitreje minili dolgočasni deževni popoldnevi. Ali veste, da prav dobro čitate?«

»O, gotovo se le šalite, gospod vojvoda!« A čutila je, kako ji je rdečica zalila obraz. Čutila je, da se je spet okrnili k nji, a ni mu mogla videti v obraz, ker se je bilo v sobi popolnoma stemnilo.

Vstopil je služabnik, da bi prižgal luči in spustil zastore.

Tako so dajali nepričakovani vojvodovi obiski lagodno minevačim dnevom posebno draž. Nekega večera je prišel, oblečen v sijajno večerno obleko, preden sta odšla z vojvodko v opero. Eliza in starejši deklici so bili same v učilnici. Stal je nad njimi kakor svetlolasi velikan, oblečen v snežno belo srajco in črno večerno obleko.

»Očka, greš v opero?...«

»Očka, gardenijo imaš na prsih! Gardenije so najljubše mamine rože,« sta vpili deklici in skakljali okoli očeta.

»Kakšno naključje,« je dejal. »Nocoj ima cel venec gardenij. Na,« potegnil je cvet iz gumbnice in ga dal otrokoma. »Prišel sem vprašat, kako gre Jurčku, gospodična Desportesova? Zjutraj je slabo izgledal.«

»Pri večerji je tožil, da mu ni dobro, vojvoda; sama sem ga spravila v posteljo in mu dala zdravilo. Mislim,« trenotek je oklevala, »da popoldne ne bi bil smel na sprehod.«

»Seveda ne, čemu ste mu to dovolili?«

Eliza mu je odkrito pogledala v oči: »Gospodična Majardova mi je naročila, da njegova mati želi, naj bi se peljal z njo. Nisem se drznila svetovati gospe, čeprav sem izjavila, da s tem kašljem ne bi smel na svež zrak.«

»V bodoče se torej ne zadovoljujte s praznimi izjavami!« Govoril je glasneje. »Vi ste odgovorni za otroke in nihče vam ne sme ugovarjati.«

»Toda, gospod vojvoda, če mati — če gospa vojvodka odloči drugače?«

»Spreговорil bom z vojvodko. Povedal ji bom isto, kar sem zdajle rekel vam. Včasih ravna nepremišljeno. Saj razumete, materine slabosti,« je hitro dodal.

Eliza ga je spremila do vrat.

»In kaj bo z gospodično Majardovo?« Ni hotela že zdaj govoriti o stari vzgojiteljici, a ni mogla drugače.

»Samoumevno je, da se bo gospodična Majardova odslej ravnala po vaših ukazih.«

»Hvaležna sem vam za vaše zaupanje, vendar se najbrž ne zavedate, da me s tem postavljate v zelo neprijeten položaj.«

Izzivajoče jo je pogledal: »Se mar bojite protiviti se neprijetnostim? Priznam, da me to preseneča.«

Eliza je na izzivanje odgovorila z izzivanjem: »Rekla sem 'neprijeten položaj' in ponavljam to, gospod. Nikoli nisem rekla, da se bojim. To bi ne bila resnica. Toda priznati morate, da moje avtoritete ne bodo radi sprejeli.«

»Kdo? Gospodična Majardova?«

»Da. Ze dejstvo samo, da sem tu, jo žali. Nisem hotela tako zgodaj govoriti o tem, toda na vsakem koraku mi mečejo polena pod noge. To pa ne vpliva dobro na otroke. V nobeni

hiši ne moreta biti dve vzgojiteljici. Najboljše bi bilo, če bi se z gospo vojvodko odločili eno izmed naju dveh.«

»Tu ni govora o odločevanju, gospodična. To je že odločeno. Prosim vas le, da nekaj časa še potrpite. Prosim vas tudi, da gresta po svoji poti dalje, da ničesar ne vidite, ničesar ne slišite in ničesar ne čutite.«

»Bogme, to ni tako lahko, če ima človek oči, ušesa in srce, a poskusila bom.«

»Vse drugo pa prepustite meni.«

Ko se je vrnila k deklicama, se ji je zdela soba mračna in prazna.

»Vzemite si očkovo gardenijo, gospodična,« sta ji po končanem pouku deklici vsilili sladko vonjajoči cvet.

Eliza je ležala in bedela pozno v noč. Soba je bila polna sladkega vonja. Predstavljala si je, kako neki mora to biti, hoditi v opero z možem, kakršen je vojvoda; zavedati se, da sedi pri tebi in da ne boš šla sama domov. Morda nikoli ne bo spoznala, kako je to. Človek dela in dela in štedi za slabe čase in za starost. Še nekaj let in tudi jaz bom postala uvela in zagrenjena kakor gospodična Majardova, je jokala v navalu obupa v blazino.

4.

Zjutraj je prišla Eliza v učilnico sveža in brezskrbna in polna nove volje do življenja. Te je tem bolj potrebovala, ker je vladalo v vsem vzhodnem krilu hiše žalostno vzdušje. Jurčkov prehlad se je bil čez noč močno poslabšal. Našla je otroka vsega vročičnega. Tožil je, da ne more požirati.

»Nič za to, če ne moreš piti kave, Jurček,« mu je rekla. »Tu imam oranžo, in preden jo bom olupila, poskusi uganiti, koliko režnjev bo imela!«

»Vi veste, koliko jih ima?«

»Ne vem, a takoj bova videla, in potem ti bom dala piti sok.«

»Tako čudno glavo imam, gospodična,« je žalostno vzdihnil. »Ali ne mislite, da mi bo odpadla kakor Bertini punčki, ko je ostala čez noč na dežju?«

»Jurček, ti norček,« se mu je zasmejala, a tedaj so se odprla vrata in vstopila je vojvodka. Za njo je prišla gospodična Majardova.

»Jurček, ubogec ti moj,« je vzdihnila vojvodka in ga objemala. »Dajte mu roko na čelo, gospodična,« se je obrnila k Majardovi. Majardova se je sklonila nadenj, on pa jo je z vso silo odrinil.

»Ne, ne, hočem drugo gospodično!« je zastokal in se skušal osvoboditi materinih objemov.

»Čemu me niste že prej poklicali?« je očetajoče vprašala Eliza. »Mar mislite, da bi bila le za trenutek zapustila to sobo, če bi bila to vedela? Bolan je, vi pa ste to nalašč zatajili meni, njegovim materi. Gotovo sta se tako domenila z vojvodo. V tej hiši je mati zadnji človek, ki sme izvedeti, kaj se dogaja z njegovimi otroki!«

Eliza se je z drhtečimi rokami oprijela postelje. Ko pa je izpregovorila, ji je glas zvenel čisto mirno:

»Ko je prišel vojvoda včeraj zjutraj v učilnico, je opazil, da je Jurček prehlajen. Snoči ga je prišel znova pogledat.«

Otrokov krik ju je prekinil. Vojvodka ji je pokimala: »Pojdite v učilnico; zdravnik bo takoj tu.«

Minila je ura. Eliza je skušala preslišati sem in tja begajoče korake, odpiranje in zapiranje vrat otroške sobe, jok... Naenkrat je vstopila Majardova.

»Pojdite!« se je zadržala in zaloputnila vrata.

Eliza se je začudila, ko je zagledala vojvodo, ki je nemirno hodil sem in tje po predsobi in najbrže čakal njo.

»Njegovo stanje je resno,« je začel brez uvoda. »Bojim se, da ni davica.«

Otrok je znova zakričal.

»Se vedno je zdravnik pri njem,« ji je pojasnil. »In Jurček še ne zna pogumno prenašati bolečine. Zdi se mi tudi, da ga je nekdo prestrašil.«

Eliza je že odprla usta, da bi mu vse pojasnila, a jo je prehitel:

(Dalje.)

NEKAJ ZA MLADINO

Perun ga je popadel

Ako povlečeš črte s svinčnikom od pike do pike po številčnem redu od ene naprej, ti bo slika pokazala, koga je zgrabil besni lajavec Perun.

Vragovo in angelovo darilo

Vrag in angel sta stala pred zibelko otročička. Pa je rekel vrag:

»Prinesel sem ti dar, ker te sovražim. Sovražim te, ker si človek. Želim pa, da bi s solzami močil svoje ležišče, da bi preklinjal dan, ko si se rodil, da bi trpel kakor pogubljene duše na dnu pekla.«

Nato je položil dar otroku v srce.

Tedaj je pred otroka stopil angel:

»Tudi jaz sem ti prinesel dar, ker te ljubim, kakor morem ljubiti samo ljudi. Želim ti, da bi na kolenih hvalil Boga za ta življenjski dar, da ti bo svet lep in blesteč in da boš tako srečen, kakor smo srečni mi angeli gori v nebesih.«

Tudi on je položil svoj dar otroku v srce. Minila so leta in iz otroka je zrasel mož. Prišli so dnevi, ko je preklinjal Boga in samega sebe, ko je bil svet okoli njega črn, ko je jokal in se žalostil.

Prišli pa so tudi drugačni dnevi, dnevi, ko bi bil najrajši objel ves svet, ko se je šalil, smejal in bil srečen.

Spet so minila leta in nekega dne je priplaval k njemu smrtni angel in dihlil vanj.

Ko je stal pred najvišjim sodnikom, je le-ta izpregovoril:

»Tvoje življenje in tvoja dela dobro poznam. Toda pri tvojem rojstvu sta ti angel in vrag skri-la vsak svoj dar v srce. Pokaži mi tedaj svoje srce, da te lahko po pravici presodim.«

Pa je človek odprl svoje srce, in glej, v njem ni bilo nič drugega kakor samo ljubezen...

ZA UGANKARJE?

Križanka

Vodoravno: 1. Notranjski kraj znan po svojem znamenitem jezeru. 7. Doba s tujo besedo. 8. Nevšečna rast med kmetijskimi rastlinami. 9. Nevesta jo prinese v zakon. 12. Bolezen na Vzhodu, zaradi katere človek besen dirja naokrog. 13. Opominjajoč vzklík. 15. Abecedna izgovorjava neke črke. 16. Neka vrsta žita. 17. Razbojnik s tujo besedo. 20. Najrajši-rase v gozdu, tudi na drevju samem. 21. Znano srbsko mesto.

Navpično: 1. Zlat novc. 2. Abecedna izgovorjava neke črke (kakor vodoravno 15.). 3. Reka, ki teče s Srednjega štajerskega na Madžarsko. 4. Svetopisemsko moško ime. 5. Abecedna izgovorjava neke črke. 6. Slovenski skladatelj (starjši, umrl že pred leti). 10. Konec očenaša. 11. Visok angleški plemič. 14. Če se označita dva s poudarkom. 16. Daleč v morje štrleči kosi obale (v množini). 18. Vzdihi. 19. Veznik.

Posetnica

TONE MIHLEK

Reka

V tem imenu se skriva moderen obrtnik.

Stopnice

1. me...
2. me...
3. me...
4. me...

1. Dolžinska mera. 2. Za pivo potrebna rastlina. 3. Kaj je boljše kakor žamet. 4. Če dežuje, pravimo, da je slabo

Skrit pregovor

- . re . a = z njo pišeš na črno
- . ma . a = del pohištva
- . ij . a = z njim dobiš tekočino v steklenico
- . ar . k = od solca pride
- . ir . n = nasilnež s tujo besedo
- . at . a = skrajšano žensko ime
- . no . . = pozitivne elektrode

Vstavi namesto pik ustrezne črke in take dobijene črke preberi po vrsti od besede do besede, pa dobiš znan pregovor.

Čarobni kvadrat

1. a a b c
 2. c e e i
 3. i k l l
 4. m n r r
1. 2. 3. 4.

Vodoravno in navpično: 1. Kraj na Krimu, kjer se vrše hudi boji. 2. Moško krstno ime. 3. Vodna žival. 4. Ud (društva) z drugo besedo.

Rešitve ugank iz št. 19. Križanka: vodoravno: 1. topinambur, 7. as, 8. pratika + reg, 13. ko, 14. oven, 15. ar, 16. as, 17. peta, 18. za, 19. rame + Nil + mat, 22. ol, 23. ia, 24. jež, 25. krt; navpično: 1. tipkar, 2. pra, 3. naiven, 4. asketi, 5. Bur, 6. regrat, 9. rosa, 10. topel, 11. anali, 12. oaza, 20. mož, 21. mak. — Skrit pregovor: Bohinj, potica, lepota, počasi, kosilo; pregovor se glasi: Hiti počasi. — Čarobni kvadrat: 1. klet, 2. lipa, 3. Epir, 4. tara. — Stopnice: otika, boter, prota, pilot.

V RAJU

Zorica: »Mamica, kako pa je v raju?«

Mati: »Prav tako kakor pri nas, kadar je očka v pisarni, tvojih pet bratcev pa v šoli.«

Po Steubnu:

RDEČI VIHAR

Povest iz prve Indijanske vojne za Ohajo

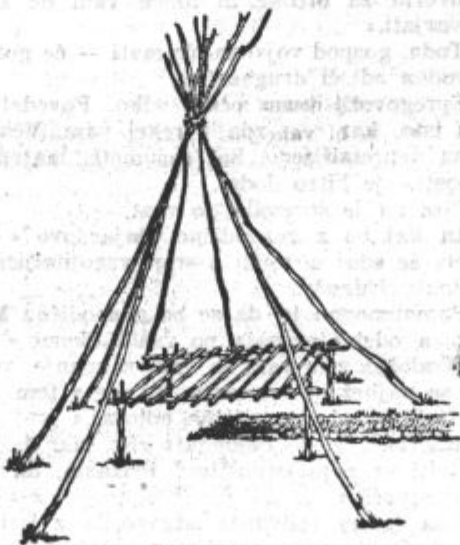
»Dolga puška je znana po vseh vaseh, kjer prebivajo rdeči možje. Mlad bojevnik bi ga spoznal, tudi če njegovo oko še ni ozrlo dolge puške.«

»Vi ste Logan,« je Dane Bun vzkliknil vesel in je nehoti ponudil Indijancu desnico. »Ze dolgo je bila moja želja, da vas spoznam. Vi ste, kolikor vem, edini Indijanec, ki zna ravnati s puško. Vesel sem, da lahko govorim z vami, glavar.«

Logan je bil resnično izjemna med Indijanci tudi v tem, da je streljal kakor najboljši strelci med graničarji. Zdaj je resno in prijazno stisnil belčovo roko. Potem pa je končal pogovor s tem, da se je znova sklonil k otročičkoma. Zelo rad je imel otroke, posebno modrooke kodrolasce belih ljudi je ljubil s svojim zvestim in plemenitim srcem. Prav po gosposko se je sicer rad držal stran od vasi, pa naj so v njih prebivali belci ali rdečkožci; prebival je s svojci v dveh kolibah ob Ohaju. Toda na svojih pohodih se je večkrat približal samotnim hišicam belih naseljencev ob meji. In kakorkoli so sicer bili belci nezaupljivi nasproti rdečkožcem, Logan je bil povsem priljubljen in dobro došel. Možje so mu zaupali važna sporočila, ki jih je zvesto prenašal, žene pa so ga vpraševale za svet pri otroških boleznih — in je skoraj vedno umel pomagati, ker je pač poznal zdravilne rastline po gozdovju kakor le redkokdo. Bil je zanesljiv, neustrašen vodnik in stezosledec. Veliki gospodje, med njimi celo lord Denmor, so radi zahajali s hladnokrvnim lovcom na lov. Nikdar še ni Logan zavihel bojne sekire nad belcem, čeprav je za to večkrat že imel

vzrok, pač pa je že marsikatega belega moža rešil mučniške smrti, in to zgolj s svojim velikim vplivom, katerega je bil deležen med indijanskimi plemeni.

Otrokom omenjenih prebivalcev je rezljal loke in pišice, jim izdeloval bobne, jim prinašal piščalke, ropotuljice, usnjene punčke in pisane kamne, učil jih je razpoznavati ptičje klice, sta-

Ogrodje indijanskega šotora

rejše je tudi učil plavati po indijansko — in če je ta krepki, resni mož užival ugled pri belih možih in naklonjenost njihovih žena, potem se lahko reče, da je bil največje ljubezni deležen pri otrokih.

Belci ljudje so zdaj šli v koč, Logan pa se je začel z Benjaminčkom in njegovo sestrično igrati Indijance. Resnega moža, kar ni bilo mogoče več

spoznati. Smejale se je in vpil, priplazil se je in se je dal zasledovati. Strahotni bojni krik Irokezov je tudi v šali bil dovolj grozen, ko je donel čez svetlo pokrajino. Dane Bun, ki je z ostalimi možmi sedel pred koč, medtem ko se je Tekumze mirno nekoliko umaknil, je bil ves iznenaden in se je razburil, ko je Logan prvič zakričal po irokeško. Bun je bil pač dovolj izkušen glede Indijancev in samo on je lahko presodil, kaj pomeni vojna z Irokezi. Šele, ko se je preveril, da je Logan zavpil samo iz šale, je nekajkrat pomajal z glavo, nato pa je spet sedel na klop.

Logan je opazil, kako je učinkoval njegov bojni krik. In čeprav je bil sam vzornik ljubezni do miru med rdečkožci, ni mogel zatajiti zadovoljnega smehljaja, ko je videl, kako se je celo sam Dane Bun zbal Irokezov. Toda takoj se je spet predal igri z otročičkoma.

Dane Bun je z Mirkom in ostalimi dvema moškima sedel pred hišo, medtem ko so ženske šle vanjo. Mirko je pripovedoval, kako je Logan zdravil njegovega sinčka, saj šotor je še stal tu in grmada je dogorevala. Zdajci je stopil tudi Bun v hišo, da si pogleda fanta. Ko se čez čas vrne, pravi:

»Mirko, prav nič več ni treba biti v skrbeh, fantič je rešen, tako sodim. Kdor tako mirno spi kakor on, je bolezen že prešla. Da, da, Indijanci se razumejo na to!«

»Mar ste res toliko izkušeni, da mi lahko zagotovite, da bo fantič okreval?«

»Izkušen! Star hunter (angleški naziv za lovca) se pač mora v tej reči spoznati, bi dejal. Bil sem tri leta tam v Kentukiju, po cele mesece čisto sam. Znati je treba zdraviti bolezn, če se človek imenuje Danijel Bun, bi dejal.«

Mirko je bil ves potolažen, zagotovilo slavnega lovca mu je pregnalo sleherni dvom. Oddahne si in reče:

»Tako sem spet enkrat Loganov dolžnik!«

Njegov svak Konrad, ki je motril igro svojih dveh otrok, je zmajal z glavo in rekel:

Ženski vestnik

Za kuhinjo

Gobja omaka iz kuhanih kislih gobic. Razgrej nekoliko masti in dodaj malo moke, da je belorumeneno. Gobic, ki so v kislu, zreži na tanke rezine, dodaj jih prežganju, pustil, da se še nekoliko popražijo, zalij z juho in pustil, da se vse dobro pokuha. Če imaš, dodaj, preden denes na mizo, dve žlici kisle smetane.

Pečenjak s suhim grozdčjem, marmelado ali suhim čespljani. Napravi iz enotne moke gostejše testo za pečenjak. Vzemi suho grozdčje, ki si ga nekaj časa makala in odcedila in jih potresi po testu, ko si ga vili na pločvino. Vse skupaj peci, razdobi in potresi s sladkorjem. Namesto s suhim grozdčjem denes in te sto marmelado. Če imaš suhe česplje, pa jih najprej operi, malo prevri, odstrani koščice in pre-reži vsako čespljo na štiri dele. Namesto suhega grozdčja torej potreseš te koščke suhih česplj po testu, ko ga vliješ na pločvino. Drugo enako kakor zgoraj.

Mavrahova juha. Mavrahi ali smrčki zdaj že rasejo, navadno po travnikih. So prav okusne gobe, samo jih moraš pred uporabo popariti in to vodo odliči, da odstraniš iz njih škodljivo kislino. Za mavrahovo juho vzemi tri pesti gob, očisti in razreži jih, dobro popari, kakor smo gori rekli, in to vodo zavrz. Nato jih prekuhaj in vodo odcedi, a te vode ne vrzi proč. Deni v kozico dve žlici sirovega masla, dodaj mavraha, praži jih nekaj časa, potresi s tremi žlicami enotne moke, potem pa zalij z osminko litra vina in vodo, v kateri si mavrahe kuhala, po potrebi dolij še malo vode (ali zelenjavne juhe), osoliš in pusti vreti še pol ure. V lonec za juho vmešaj dva rumenjaka in med mešanjem vlij juho v lonec.

Krompirjev zvitek. Iz 25 dekagramov nastaganega krompirja od prejšnjega dne, 15 dekagramov enotne moke, enega pecilnega praška, enega jajca, in malo maščobe, sladkorja in soli napravi na deski testo. Razvaljaj, potresi in speči.

Zeliščeno maslo si poceni pripraviš. Prevri v slani vodi pest peteršilja in prav toliko krebujice in pehtrana. Nato vodo odcediš, zelenjavo pa dobro očmeš in ji pridaš dve šalotki, šop drobnjaka (šnitlika), majhno kisko kumaro, žličko kaper in dva rumenjaka trdo kuhanih jajc. Vse prav na drobno zreži, stoli in pretlači skozi gosto sito. Zatem prideni 100 dekagramov, malo popra, potrebno količino soli in nekaj kapljic limonovega soka. Vse dobro zmešaj, daj v skledico in dobro pokrij, dokler ne rabiš.

»Ne razumem tega, Mirko. Pravimo, da so Indijanci krvoločniki in rablj, kakršnih ni na svetu. Če govoriš s kakim Viržincem, boš preverjen, da so rdečkožci sami razbojniki, morilci in tatovi.«

Bun ga prekine s svarilnim pogledom in z očmi postrani namigne na mladeniča Tekumzeja, sedečega mirno nekaj korakov stran. Tekumze »e kakor vsi ostali opazoval Logana pri igri. Vendar Konrad nadaljuje:

»Toda poglejte Logana, ali ni več vreden kakor pet zaničnih belcev Viržincev? Saj je vendar tudi Logan kristjan...«

»Da v tem pogledu imate prav, dragi Konrad, mu odvrne stari stezosledec. »Toliko odtehta tudi Logan kot prijatelj, pa, menim, tudi kot sovražnik.«

»Vi niste baš na glasu prijatelja Indijancev, dragi Dane Bun,« reče Mirko, »in vendar takšne besede?«

Prvikrat zdaj pokaže Dane Bun nekaj vznemirjenosti in reče skoro malce otožno in zamišljeno: »Glejte, jaz ljubim življenje v gozdovju, in v te gozdove spada rdečkožec prav tako kakor riba v vodo. Se, prijatelj rdečih mož, čeprav se borim proti njim. Moja polt je bela, a belo in rdečo ne spada skupaj, bi dejal. Ne morem živeti med Indijanci kakor marsikdo drugi, ki mu življenje med belci ne ugaja. Zar tega ne morem, ni po mojem okusu. Ta-le Logan tu je morda najboljši človek, kar jih poznam. Toda v kratkih tednih utegnemo biti že sovražniki.«

»Vi torej sodite, da pride do vojne z Indijanci, Dane Bun?«

»Prepričan sem, da to tako. Jaz sem vendar videl Kentuki in hočem to deželo priboriti belcem. Skoraj štiri leta sem bival tam.«

Presenečen preneha govoriti, kajti zvonek glas ga prekine:

»Leteča pšica je videala kolibo v z enim trsu. Leteča pšica nosi dva skalpa za svojim pasom. Dolga puška je bila pretkana, mi nismo mogli

Koristni nasveti

Vinske madeže spraviš iz perila, če jih izpereš z razredčeno klorovo vodo. Paziti pa moraš, da ti klor ne razgrize perila, ker je jedeč. Sveže vinske madeže odstraniš iz perila, če takoj nanje potrosiš soli in izpereš z limonovim sokom in milom.

Pozlačene okvire očistiš, če jih namažeš s čopičem ali gobo, namočeno v vinskem kislu. Čez nekaj časa jih izpereš s čisto vodo in posuši na prepihu.

Kako pereš volnene reči. Volnenih reči ne smeš nikdar namakati, ampak jih moraš prati v mlačni vodi in prav tako v mlačni vodi izpirati. Prav je, da volnenih reči ne obešaš.

Očistite in shranite zimsko obleko. Preden shranete zimsko obleko, jo dobro očistite, odpravite tudi madeže, nato pa jo potresite z naftalinom in dajte v emare, ki naj bodo enako čiste. Dobro je tudi, če obleko še prej prezračite.

Zmečkana mesta na plišu zravnaš, če nepravilno stran pliša malo zmoliš, nato pa čezenj povlečeš vroč likalnik.

Bakreni kotli se hitreje očistijo, če jih pred čiščenjem napolniš z vročo vodo.

Domači zdravnik

Ugonablajmo muhe, ki so nevarne prenašalke bolezni

Ljudje so sicer že dobro poučeni, kako nevarne so muhe za zdravje prebivalstva in živine, zato preganjajo muhe in drugi mrčes z vsemi sredstvi.

Kjer ne brišejo vsak dan prahu, kjer redko umivajo tla, kjer ne menjajo pogosto posteljnega in drugega perila, kjer so dvorišča nepometena in neopispravljeni, posebno pa tam, kjer razni odpadki ali celo gnoj leži ob hiši kar pod milim nebom, kjer so stranišča zanemarjena in umazana in kjer se svinjaki in hlevi slabo zapirajo in malomarno snažijo, imajo polno muh, ki pomenijo največjo nevarnost za vso okolico. V smeteh, odpadkih in gnoju se rede muhe in se množe v takih množinah, da ogražajo zdravje ljudi in živali.

Na človeških in živalskih odpadkih, pljunktih, gnojiščih in mrhovini si muhe onesnažijo tanke dlačice na nožicah in trebuhu, prav tako pa tudi tipalke, sesala in zlasti črevesje z različnimi bolezenskimi kili, ki jih je na razpadajočih snoveh vse polno. Komaj muha z okužene nesnage od-

leti, že sede na hrano ali z okuženim sesalom sesa mleko. Okuženje je na ta način prav lahko, Ker muhe prav rade nadlegujejo tudi bolnike, se prav tako na ta način kužne kili prenese na zdravega človeka.

Muha lahko leti poldrug kilometer daleč in tako iz okužene hiše prenese bolezen zelo daleč tudi v najbolj snažno hišo. Še celo iz bolj oddaljenih krajev muhe lahko zaneso kužno bolezen po železnici in živalih.

Iz ene same muhe se pa lahko v enem poletju zaredi na milijone muh, ki spet vse prenašajo nalezljive bolezni, zlasti črevesne nalezljive bolezni, kakor grižo in razne legarje, posebno pa še črevesni katar, ki poleti pobere mnogo dojenčkov.

Muha je stalna nevarnost za naše zdravje, zato moramo skrbno gledati na snago. Na omarah, pod posteljami in za pečmi ne sme biti smetno, posebno pa mora biti čista kuhinja, kjer ne smemo puščati ostankov hrane. Seveda se mora stranskišče tesno zapirati, gnojne jame in gnojnice pa morajo biti čisto pokrite. Okolica hiše, drvarnice in hlevi morajo biti čisti. Okna v shrambah, straniščih in hlevih naj bodo zamrežena z gosto mrežo. Živila pokrivajmo z mrežico ali s steklenim pokrivalom ali vsaj s prtom, da jih muhe ne morejo okužiti.

V kupih gnoja lahko jajčeca in ličinke uničimo s premetavanjem, da spodnje plasti vročega gnoja pridejo na vrh. Zgornje plasti, kjer je zalega, pridejo tako v motranost kupa, kjer vročina pogosto doseže 50 do 60 stopinj Celzija in pokonča zalego. Mušjo zalego pa tudi pokončamo, če posipujemo gnoj z apnenim prahom ali prstjo. Za pokončavanje muh po stanovanjih imamo polno najraznovrstnejših pripomočkov, vendar je pa najcenejše in najučinkovitejše sredstvo zoper muhe čistost, ki je prav zdaj, ko nastajajo topli dnevi, najpotrebnejša.

Za dobro spanje je potrebno ležanje na desni strani

Če je vodoravna lega telesa na hrbtu priporočljiva za odpočitek mišičevja, je pa neprijetna zavoljo tega, ker človek v takšni legi rad smrči in se mu zaradi tega, ker drži usta med spanjem odprta, grlo čisto posuši. Smrčanje je lahko tako močno, da človek samega sebe zbudi. Zato je priporočljivo, da se človek raje navadi ležati na desni strani, kar ne samo olajšuje čim hitrejšo prebavo, temveč tudi preprečuje »a bi jetra« preveč obteževala prebavila.

Nekateri zdravniki svetujejo, da je dobro, če je postelja obrnjena tako, da je zglavje na severni strani, vznožje pa na južni. Pravijo, da tisti, ki ima svojo posteljo tako postavljeno, izredno dobro spi in se vselej odlično odpočije. Naravnost škodljivo za zdravje pa je po mnenju teh zdravnikov, če ima človek svojo posteljo postavljeno tako, da je zglavje na zapadni strani.

priti do njenega skalpa. Toda Tekumze bo našel Dolgo puško, če bo Kornstalk dvignil bojno sekuro. Va—!»

Tekumze je bil neslišno pristopil k možem. Ko je to izgovoril, se je zdajci zasukal na peti in izginil odtod proti gozdu. Daneta Buna ni mogel njegov preteči glas vreči z ravnotežja, pač pa so ga vznemirile njegove mračne napovedi. Razburjen vpraša: »Kaj je menil Indijanec s temi svojimi besedami?«

Konrad hoče govoriti, toda Mirko mu pomežikne, naj molči. Obzirno in počasi začne Mirko, sledeč Indijancu z očmi:

»Morda bi vam jaz lahko to razložil, polkovnik... Tako sodim, da sem uganil, kaj je hotel reči Indijanec...«

»Ven z besedo, človek, na dan z njo! Govoril je o dveh skalpih — in da me niso mogli najti... Kaj naj to pomeni? Na dan z besedo, Mirko!« Dane Bun je segel po puški.

»Najrajši bi temu tam zaklical, naj malce počaka. Kakor hitro mi izgine v gozdu, ga sam hudič več ne dobi.«

Mirko reče počasi:

»Vi ste moj gost, dragi Bun, in Tekumze je moj prijatelj. Ne prenačite se... saj vendar hočete spoznati pomen njegovih besed.«

»Strela, kaj oklevate, na dan z besedo!...«

»Pred štirimi leti, ko smo sklenili pogodbo s Kornstalkom, so bili šavani kakor vsako jesen v Kentukiju na lovu na bivolce. Saj veste, šavani so prepričani, da je Kentuki njihova dežela. In vem, da Kornstalk nikdar ne bo žrtvoval te pokrajine. Noben belec ni doslej lovil v Kentukiju, nihče ni niti slutil, kako je bogata, nihče ni vedel, da se tam pase na stotine in tisoče jelenov in da so črede bivolov nepregledne. Šavani ne dopustijo nikomur stopiti v to deželo, kajti oni živijo od divjačine.«

»Hitreje Mirko, hitreje. Brž k jedru — glejte, Indijanec mi izgine v gozdu...«

»Zdaj je tu mirna doba, Dane Bun, in nikoli

ne bi trpel, da bi vi kršili mir na mojem domu.« je Mirko odločno poudarjal. »Tega ne bom dopustil.«

Razburjenje stezosledca se je stopnjevalo, medtem ko je Mirko mirno sledil s pogledom Tekumzeju, ki je zdajci dosegel mirnih korakov rob gozda.

»Torej, poslušajte me, šavani so našli v Kentukiju kolibo, v kateri so prebivali belci. Lahko si mislite, kako jih je to prizadelo — tako, zdaj je izginil v gozdu. Tekumze je namreč odkril tisto kolibo, bil je sam. Šel je tja in pozval moža, bila sta menda dva bela lovca, naj zapustita tiste kraje in naj prisežeta, da se nikoli več ne vrneja in da tudi nikomur drugemu ne pokažeta poti tjakaj. Toda lovca sta Indijanca zasmehovala. Tekumze ju je pozval, naj se odstranita. Dovolil jima je, da vzameta krzna s seboj. Toda lovca sta se razsrdila in prišlo je do bitke dveh proti enemu. Tekumze — zdaj ga ne dosežete več, Dane Bun, zdaj je v gozdu, zato čujte — Tekumze je oba ubil. To je bila častna borba.«

Bun, ki je napeto poslušal, je zamrmral: »Vse to utegne biti resnično, bi dejal, našel sem bil takrat sled...«

»Vi ste bili takrat tam, polkovnik?« presenečen vpraša Mirko.

»Dve uri pozneje, prijatelj, sem bil tam. Nekaj dni prej smo se bili ločili, ker sem našel sledove za Indijanci in sem se zadržal v gozdu. Onadva pa sta hotela ostati na tistem gričku. Nista mi hotela verjeti. Da, niti meni, staremu Bunu, nista hotela verjeti. Hotel sem ju še enkrat posvariti, toda prišel sem prepozno. Videl sem gručo kakšnih šestdesetih šavanov. Toda prišel sem prepozno, da bi bil onadva posvaril. Dve uri pozno. To so bile bridke ure, prijatelj... Finlej je bil vedno nepreviden... Tako torej je bilo... In tale Tekumze...«

»Takrat mu je bilo 22 let. In to je bila častna borba, Dane Bun, na to pomislite, če ga še kdaj srečate!«

(Dalej)

HITRO NEKAJ ITALIJANŠČINE

SEDEMINŠTIRIDESETA VAJA

Četrta spregatev

Zdajšnji čas

io servo — jaz služim
tu servi — ti služiš
egli (ella) serve — on (ona) služi
noi serviamo — mi služimo
voi servite — vi služite
essi (esse) servono — oni (one) služijo

Nedovršni pretekli čas

serviva — sem služil (-a)
servivi — si služil (-a)
serviva — je služil (-a)
servivamo — smo služili (-e)
servivate — ste služili (-e)
servivano — so služili (-e)

Dovršni pretekli čas

servii — sem služil (-a)
servisti — si služil (-a)
servi — je služil (-a)
servimmo — smo služili (-e)
serviste — ste služili (-e)
servirono — so služili (-e)

Navadni prihodnji čas

servirò — bom služil (-a)
servirai — boš služil (-a)
servirà — bo služil (-a)
serviremo — bomo služili (-e)
servirete — boste služili (-e)
serviranno — bodo služili (-e)

Večelnik

servi — služil! (non servire — ne služil!)
serva — naj služi
serviamo — služimo
servite — služite
servano — naj služijo

Nedoločnik četrte spregatev se končuje na -ire. Mnogi glagoli te spregatev imajo v zdajšnjem času (v indikativu in konjunktivu) kakor v večelniku daljše oblike. Na primer finire (končati). Ta glagol se sprega:

Zdajšnji čas

finisco — končam
finisci — končaš
finisce — konča
finiamo — končamo
finite — končate
finiscono — končajo

Večelnik

finisci — končaj (toda: non finire — ne končaj)
finisca — naj konča
finiamo — končajmo
finite — končajte
finiscano — naj končajo

Nekaj stavkov za vajo: Capite questa donna? No, lo non la capisco; mi pare che parli il dialetto siciliano. Questo giovinetto non studia con ardore e non progredisce negli studi. Partirò domenica sera o lunedì mattina. Il figlio del nostro vicino finì male. — Prevod: Razumete to ženo? Ne, jaz je ne razumem; zdi se mi, da govori sicilijansko narečje. Ta mladenič ne študira z vnebo in ne napreduje v študijih. Odpotoval bom v nedeljo zvečer ali v ponedeljek zjutraj. Sin našega sosedu je slabo končal. — Razlaga besed: capire (-isco) — razumeti; parere — zdeti se (mi pare — meni se zdi); il dialetto — narečje, dialekt; siciliano — sicilijski; il giovinetto — mladenič, mladič; l'ardore — vnebo; progredire (-isco) — napredovati; lo studio — študij, nauk; studiare — učiti se, študirati; il lunedì — ponedeljek; finire (-isco) male — slab konec storiti, slabo končati.

V BLAZNICI

Na vrtu sedi mlad mož in žalostno ujška leseno punčko v naročju. Zdravnik vodi po vrtu goste in jim reče:

»Poglejte, to je moj najmirnejši in najpridnejši bolnik. Ljubil je dekle iz vsega srca, toda dekleta je odbilo in se poročilo z drugim. Zavoljo tega je siromak zblaznel.«

Tisti trenutek so streljaji privedli tam mimo nekega drugega bolnika, ki se je silno togotil in je hotel vse razbiti. Zdravnik je brž pojasnil gostom:

»Vidite, gospodje, ta je pa tisti, ki se je s tistim dekletom oženil.«

Vse hotelske goste je „nažajfal“

Gospod Muha, trgovski zastopnik, je bil šaljivec. Kot agent je mnogo rogovilil po svetu. Če mu je le prilika nanesla, je koga potegnil. Nekoč mi je gospod Muha povedal tole zgodbo:

»Ko sem si s tisočaki, ki mi jih je naklonila smrt bogatega strica v Ameriki, spet napolnil izpraznjeno listnico, mi potepuška narava ni dala več obstati doma. Šel sem na potovanje. Kot previden človek sem vzel s seboj zbirko predmetov, o katerih sem bil prepričan, da mi bodo služili.

Na tem potepuškem potovanju me je doletelo marsikaj zanimivega. Ker mi denarja ni primanjkovalo, sem bil ves čas dobro razpoložen.

Slednjič sem prispel na Dunaj, ki je bil takrat še cesarsko mesto. Nastanil sem se v hotelu »Imperial«, v katerega so zahajali skoro le bogatini.

Razen mene je takrat bilo v hotelu nastanjeno še kakih petdeset drugih gostov, samih bogatinov in odličnikov.

Nekega dne sem srečal na hodniku visokorodnega barona: malega, debeluhastega gospoda, čigar obraz je bil prav strahotno kosmat. Pri pogledu na njegovo divjo brado se mi je na mah porodila misel, katero sem sklenil spremeniti v dejanje.

Naslednjega dne zjutraj sem skočil iz postelje zelo zgodaj. Poiskal sem na dnu kovčega bele platnene hlače, prav tak suknjič in oboje naglo navlekel nase. Ko sem si opasal še bel predpasnik ter si poveznil na glavo belo čepico, je bila moja zunanost dokaj spremenjena.

Vzel sem iz kovčega še brivsko pripravo in nato začel igrati vloge brivca. Hodil sem po hodniku od vrat do vrat, trkal na levo, trkal na desno in izpraševal goste, ali želijo da jih obrijem. Skoro vsi v hotelu stanujoči tuji so bili voljni, podvreči se moji britvi. Vsakemu sem pošteno napolnil obraz z milom, a ko bi bil moral začeti britje, sem pri vsakem vzkliknil: »Oprostite, pozabil sem britev v sosednji sobi. Tako je vrnem!«

Odhitel sem, nazaj pa me ni bilo. V kratkih minutah sem pošteno »ožajfal« vrsto gostov, ki so čedalje bolj nestrno čakali mojega povratka. Po odpravljenem delu sem smuknil nazaj v svojo sobo, se hitro preoblekel in nato še svoj obraz namazal z milom...

Preteklo je še nekaj minut. Zdajci pa je nastal na hodniku silen vik. Zdaj sem tudi jaz zarobantil na ves glas in rjoveč planil iz sobe na hodnik. Iz svojih sob so vreli z obrazi belimi od mila, tekali po hodniku sem in tja, kričali in kleli ter drug drugega izpraševali, kje se mudi brivec. Pomešal sem se med to »nažajfano« gospodo in izmed vseh najglasneje zabavljaj.

»Kje je ta nesramni brivec?« sem se dri na vsa usta.

»Vrag naj ga vzame,« so kričali napenjeni gospodje.

Privabljeni od silnega hrupa so prihiteli lastniki hotela, točajke in natakarji. Ko so zagledali namiljene obraze gostov, je vse silil smeh. Dvignil se je gromovit krohot.

Slednjič so pritekli tudi trije hotelski brivci in razžaljeni gostje so jih sprejeli s hudimi besedami in pestmi. Ko so brivci izvedeli, zakaj se gostje obnašajo tako sovražno proti njim, so začeli slovesno prisegati svojo nedolžnost.

»Eden izmed vas je vsekakor tisti falot, ki nas je potegnil. O tem ni dvoma!« sem rohnol jaz. »Gorje kostem njegovim rojstva, če pride v moje pesti!«

Lastnik hotela si je moral nemalo izbrabiti jezik, da se mu je posrečilo pomiriti razburjene goste. Zlasti jaz, povzročitelj te komedije, se dolgo nisem dal potolažiti.

Zdaj se je začela stroga preiskava proti hotelskim brivcem, katero sem vodil jaz. Toda kot pravičen človek nisem hotel, da bi kdo imel kakšno neprijetnost po moji krivdi, zato sem izjavil, da pravega krivca ne morem odkriti. Razjarjeni gospodje mi tega niso verjeli, dokler se niso na lastne oči prepričali, da ni nobeden izmed hotelskih brivcev sličen tistemu nepridipravu, ki si jih je tako pošteno privoščil.

Celo hotelskemu detektivu se ni posrečilo izslediti lažnega brivca. Smešna zadeva je ostala nepojasnjena skrivnost.

Jaz sem seveda držal jezik za zobmi. Delal sem se zelo razžaljenega. Še tisti dan sem zapustil hotel »Imperial« in Dunaj. Ko sem bil že daleč od Dunaja, sem poslal na hotel pismo, v katerem sem povedal, kako je bilo s to rečjo. Kako so to moje priznanje vzeli na znanje, nisem nikdar izvedel.

Edvard.

Nadaljevanje gospodarskih vesti z druge strani

Pravi čas za saditev fižola, a zadnji čas za saditev krompirja je okoli 10. maja. Krompirju moramo posvetiti letos prav posebno pozornost, ker je v zdajšnjih časih hrana, ki precej zaleže. Težave so sicer s semenskim krompirjem, toda če tega ni, lahko posadimo tudi odbrane gomolje navadnega krompirja. Fižol se navadno sadi okoli 10. maja. Pozne vrste fižola (koks, mandalon, ribničar, prepeličar) sadimo prej, fižol za zeleno kuhno pa še pozneje, in sicer v razmahu po 14 dni do treh tednov, tako da je poleti stroški fižol zmerom na razpolago. Fižol je treba saditi na dobri zemlji, ne potrebuje dušika (hlevskega gnojja), pač pa je koristno malo pognojiti zemljo s superfosfatom.

Dobre seme in dobre sadike so pol prideleka. To ve vsak izkušen kmet in vsak vrtninar. Od slabega vremena dobiš le slabotne rastline. Tako je tudi zamaš vsak trud s saditvijo bolehnih sadike. Zlasti velja to za kapusnice. Slabotne zeljne sadike ne napravijo glav.

Prve pomladne gobe že začenjajo rasti. Smrčke (mavrohe) že prinašajo na trg. Smrčke je več vrst in so vsi užitni. Tudi hrčke so skoro vsi užitni. Potrebno pa je smrčke in hrčke pred uporabo dobro popariti in vodo zlitati stran. S tem se odstrani iz njih škodljiva ostra kislina. Pojavljajo se tudi že pomladne kolobarnice, in sicer majska kolobarnica (jurjevka) in mala jurjevka. Ze maja imamo navadno tudi kukmaka (šampinjone), ki se štejejo med najzlahtnejše gobe. Od strupenih kukmakov se ločijo zlasti po barvi lističev pod klobuki. Užitni kukmaki imajo lističe mesno rožnate barve, strupeni pa bele barve. Gobarski začetniki naj vzamejo na gobarjenje s seboj zmerom zanesljive gobarje, ker se tako najlaže nauče razlikovati užitne od strupenih gob.

Redna letna skupščina Zveze slovenskih zadrug je sklicana za 25. maja ob 10. dopoldne v dvorano Kmetijske družbe v Ljubljani (Novi trg 3) z običajnim drevnim redom.

Gradnja sadne sušilnice v Orehoviči. Ze dolga leta se je čutila v orehoviški občini, ki slovi po svojih sadovnjakih, potreba sadne sušilnice, ki bi lahko še bolj dvignila sadjarstvo v tej napredni občini. Zdaj se je občina odločila, da v primeru letošnjega dobrega odcveta sadnega drevja zgradi v Orehoviči večjo sadno sušilnico. Načrti so že pripravljeni.

DOMAČE NOVICE

* Rok za oddajo radijskih aparatov podaljšan. Z odredbo določa Visoki komisar, da morejo lastniki radijskih aparatov, ki so vložili prošnjo za oprostitev od obveznosti oddaje aparatov, v pričakovanju rešitve prošnje, odložiti izročitev do 20. maja.

* Papežev škofovski jubilej. Dne 14. maja bo papež Pij XII. praznoval 25-letnico svojega škofovanja. Proslave bodo povsod po svetu, koder žive katoliški verniki. Vendar pa je bilo od glavnega odbora za organizacijo proslav sporočeno vsem cerkvenim organizacijam, naj ne pripravljajo bučnega sporeda.

* Pokojnina za rudarje je uveljavljena že s 55. letom starosti. Predsednik Zveze rudarskih delavcev se je oglasil pri Duceju in mu poročal o potrebi vprašanih rudarskega delavstva kakor tudi o pridnosti in discipliniranosti rudarjev. Duce je poročilo vzel na znanje in odredil, da morajo rudarji podjetja, katerih delovnost je danes potrebnejša kakor kdaj koli prej, posebej posvečati izredno skrb delavstvu in naj zato grade čim več zdravih občanov, naj ustanavljajo skupne delavske obednice in naj poskušajo tudi za zdrav zabavo delavstva ob prostem času. Končno je odlič Duce, da se znižajo pokojnina doba, po kateri rudar dobi pravico na pokojnino, od 60 na 55 let. Določene so bile tudi posebne nagrade za najpridnejše in najbolj zavezne rudarje. Te nagrade bodo podeljevali vsako leto na dan zaščitnice rudarjev svete Barbare.

* Zatemnitev od 21.30 do 5. ure. Po odredbi Visokega komisarja velja čas zatemnitve do nadaljnih določb od 21.30 zvečer do 5. ure zjutraj.

* Znamenita operna pevka Vilma Thierjeva je umrla. Iz Zagreba je dospel žalostna vest, da je umrla dolgoletna članica ljubljanskega gledališča, odlična operna pevka Vilma Thierje-Kavčnik-Jamnicka. Ljubljanska opera jo je angažirala leta 1919. S svojim krasnim altom, vzornim petjem in živahno igro si je takoj osvojila občinstvo. Vsaka opera, v kateri je ona pela, je bila po njeni zaslugi odlična predstava. Casten ji spomin!

* Proslava tretje obletnice združitve Albanije z Italijo je bila po vsej Albaniji zelo svečana. V Tirani je imel državni upravitelj Jacomini v

navzočnosti albanske vlade in oblastev zastopnikov fašistične stranke in duhovščine nagovor na prebivalstvo, v katerem je poudaril neomajno zvestobo Albancev do Kralja in Cesarja in Duceja.

* Kovanci po 20 centezimov iz leta 1918. so še vedno veljavni. Dogaja se, da ljudje odklanjajo sprejem kovancev iz leta 1918., češ da niso več veljavni. S pristojnega mesta sporočajo, da so vzeti iz prometa le kovanci po 20 centezimov iz leta 1921., ki jih pa vsakdo lahko zamenja še do 30. junija pri državnih blagajnah.

* Smrt starega gospodarja. Zadnjega aprila je umrl ugledni posestnik v Planini pri Rakeku g. Janez Pogorelec, po domače Klemenčev oče. Blagi pokojnik je dočkal visoko starost 82 let. Bil je dober gospodar. Blag mu spomin, žalujočim sožalje!

* Splošna bolnišnica v Ljubljani sporoča, da mora vsakdo v smislu predpisov izročiti pri sprejemu v bolnišnico živilsko nakaznico. Ob odpustu iz bolnišnice se živilska nakaznica vrne, pridržijo se pa ustrezni odrezki za čas oskrbe v zavodu. — Prav tako ponovno opozarja občinstvo, da so obiski dovoljeni le od 12. do 14.30. Obiskovalci naj izvolijo zaradi reda snage in nemotenega dela na oddelkih obiskovati bolnike le v navedenem obletnicu obstoja samostojne Hrvatske so gledačasu, odhajati pa ko zavoljo.

* Opozorilo nemškimi izseljencem. Visoki komisarariat poziva vse one, ki se morajo na podlagi veljavne italijansko-nemškega sporazuma izseliti v Nemčijo, in one, ki nimajo pravnega podlaga bivanja in se niso odpotovali, da se izselijo v Nemčijo najkasneje do 20. maja. Glede na možno policijsko posredovanje proti neposlušnim in na možne postopke nemških oblastev se opozarja nadalje, da se bo po zgoraj navedenem roku imetje izseljencev, ki so ga posedovali, odvzelo in izročilo družbi »Emonie« in da se v sporazumu z nemškimi pooblaščenimi za izseljevanje v bodoče istim neposlušnim ne bo dovolilo niti italijansko niti nemško državljanstvo.

* Zvezdo v Ljubljani so obdelali. Precej razsežno zemljišče Zvezde v Ljubljani so dobro pognojili s kompostom in preorali. Posajena bo s krompirjem.

* Razsežna regulacijska dela v Ribniški dolini. V kratkem času se bodo v Ribniški dolini začela razsežna regulacijska dela, za katera so odobreni primerni zneski. Te dni začnejo regulacijo Rakitnišče. Najprej bodo očistili zamašene, dobre požirališče pri Sv. Marjeti, takoj pa bodo začeli regulacijo struge potoka samega. Prav tako je odobren pokrajinski kredit za regulacijo Ribnice v Dolenji vasi. Te dni so se že pričela nadaljevalna regulacijska dela na potoku Sajevcu. Za enkrat je tu zaposleno 26 delavcev. Most med Sajevcem in Jurjevico je že dogotovljen. Zda j popravlja dotoke v potok in trasirajo zemljišče za preložitev ceste pred drugim mostom med Bregom in Sajevcem, ki bo tudi v kratkem zgrajen. Pred nekaj dnevi so začeli nadaljevalna regulacijska dela na potoku Bistrici pred Sodražico, kjer so preteklo leto zregulirali lep odsek. Predvidena je regulacija potoka do Sodražice. Regulacijska dela niso važna le zaradi izboljševanja zemljišč, ki so v današnjem času zaradi prehrane tako važna, temveč so tudi v korist mnogim delavskim družinam.

* Opozorilo ljubljanskim kmetovalcem. Kmetovalci, ki imajo svoje bivališče znotraj kontrolne črte, ki zajema mesto Ljubljano, a svojo zemljo izven te črte, pa doslej še niso dobili propustnic, da bi mogli obdelovati zemljo, naj se zgledajo v pisarni Združenja kmetovalcev Ljubljanske pokrajine, Ljubljana, Gospodarska cesta 2-I. Zaradi izpolnitve prošnje naj prinese s seboj tudi svoje slike.

* Za mrtvega razglašen. Novomeško okrožno sodišče je na predlog sorodnikov uvedlo postopanje, da se razglasi za mrtvega posestnik Ruparčič Franc iz Travnika. Ruparčič je šel že leta 1912. v Ameriko, kjer je bil od leta 1918. do leta 1924. v umobolnici v Ferbus-Fallau zaradi omračitve uma kot posledice močnega udarca po glavi. Tam je baje tudi umrl.

* Okoli 1500 ovadb zaradi navijanja cen. Na državnem tožilstvu sestavljajo poseben seznam vseh ovadb, ki jih je državno tožilstvo prejelo od lanskega aprila naprej in ki se nanašajo na različne prestopke protidržavnih uredb, v prvi vrsti na navijanje cen in verižništva, kakor tudi na prestopke uredb, ki določajo primerno razdeljevanje različnih živil in življenjskih potrebščin. Drjavno tožilstvo je od lanskega aprila naprej prejelo okoli 1500 ovadb iz Ljubljane, okolice in drugih krajev, ki spadajo pod območje ljubljanskega okrožnega sodišča.

* Po 25 letih razveljavljena poroka. Pred sodiščem v Spezi je bila razveljavljena poroka nekakega zakonskega para, ki je bila sklenjena pred 25 leti v Viareggio. Poroka je bila razveljavljena na tožbo žene same, ki se je pri tem sklicevala na neke tajnosti iz zakonskega življenja, ki jih ji je mož do poroke skrbno prikrival.

Trieste — Gorizia

Smrt stare Triestinke. V Triestu je umrla v starosti 92 let vdova Helena Sila. Zapustila je sina Marija in vnukinji Mileno in Danilo. Blag ji spomin!

Ribič je ujel v mrežo žensko glavo. Nenavaden dogodek je doživel upokojeni mornariški kapitan Franc Linovich iz Abazie. Sedel je na svoji ribiški ladji, držal z rokami mrežo in jo dvigal iz morja. Zdela se mu je zelo težka. Veselil se je že izrednega plena. Ko pa je spravil mrežo preko ladjinega roba, je kriknil. Med številnimi ribami je bila modrikasta ženska glava, ki je niti ni prav dobro pogledal. Brž je zaveslal proti obali, kjer je sklical svoje ribiške tovariše, naj gredo gledat, kaj je zajel v mrežo. Nekaj časa so strmeli v žensko glavo. Ko pa se je neki radovednež odjunačil in z bližine ogledal glavo in jo potipal, je prasnul v krohoto. Ženska glava je bila kamnita. Bila je nekoč najbrž okras kakšne vile, pa so jo pri prenovitvi poslopja vrgli v morje, od koder je zdaj po dolgih letih po čudnem naključju spet prišla na kopno. Vneti ribič Linovich jo hrani zdaj v spomin na nenavadni ribiški doživljaj.

Smrt stare korenine. Na Ucagnah je pred dnevi preminil posestnik Ivan Bačar, oče pokojnega zdravnika dr. Justa Bačarja. Dočkal je visoko starost 92 let. Bil je skrben gospodar. Blag mu spomin!

Smrtna nesreča pri kopanju vodnjaka se je pripetila v okolici Circhine. Pri kopanju so bili zaposleni 38letni Valentin Gaberscek iz San Pietra al Natissone, 26letni David Cargnelutti iz Gemonne in 32letni Peter Lorenzetto iz Trevisa. Za črpanje vode, ki je z neke strani vdrla v vodnjak, so uporabljali črpalko na petrolejski pogon. V globini so se očitno v zvezi s pokvarjenim motorjem razvijali plini, kar je bilo za vse tri delavce ugodno. Drug za drugim so ob vdihavanju plinov omedleli in omahnil v globino. Tovariši so jim sicer prišli takoj na pomoč, a je bilo že prepozno.

Iz Gorenjske

Cestna dela. Tako imenovana Todtova cestna organizacija je ustanovila na Gorenjskem štiri izpostave, ki se niso omejele samo na popravilo, vzdrževanje in gradnjo cest, temveč so začele obnavljati tudi porušene in graditi nove mostove. Organizacija je zgradila na Gorenjskem tudi mnogo pomožnih mostov. Med drugimi je zgrajen most čez Savo pri Radovljici. Organizacija si prizadeva zgraditi na Gorenjskem moderno cestno omrežje in povezati ga preko Koroške s cestnim omrežjem Nemčije.

Iz Spodnje štajerske

Obmejni učitelji povabljeni v Gradec. Kakor lani je štajerski gauleiter dr. Ueberreiter tudi letos povabil vrsto učiteljev, ki službujejo na meji ali v drugih težavnih postojankah, naj pridejo na oddih v Gradec. Od 27. aprila dalje prihajajo povabljeni učitelji in učiteljice v Gradec, kjer so nastanjeni v mestnem mladinskem domu. Imajo predavanja, izlete in tovariške večere ter lahko brezplačno obiskujejo gledališče, koncerte in kinematografe.

Spodnještajerski vojni ujetniki se vrnejo. Vrhovno poveljstvo nemške vojske je odredilo, da se vrnejo iz vojnega ujetništva vsi vojaki bivše jugoslovenske vojske, doma na Gorenjskem štajerskem. Obenem bodo odpušteni vsi vojni ujetniki bivše Jugoslavije, ki so v Nemčiji na delu, odnosno bodo uvrščeni med delavce in izenačeni z nemškimi delavci.

Naselitev kanalskih kmetov na Koroškem. Ko je prišlo pomladi l. 1940 do pogodbe med Nemčijo in Italijo o preselitvi Nemcev z Južnega Tirolskega in iz Kanala, so v Berlinu sklenili, da naselijo te kmete v obmejnih deželah. Preseljenice iz Kanalske doline so naselili na spodnjem Koroškem.

Smrt za posledicami hude operacije. V škofji vasi nad Celjem je umrla g. Terezija Premšakova roj. Pajmanova v 66. letu starosti. Rajnika zapušča sedem lastnih in tri posinovljene otroke. Jeseni je bila v Zagrebu operirana na obeh in je šele te dni umrla za posledicami hude operacije. Pokojnica je bila teta matere Marije Mihaele Kotnikove, prednice v Karmelu na Selu pri Ljubljani. Blag ji spomin!

Smrtna nesreča Mariborčanke v Berlinu. V Zehlendorfu pri Berlinu se je mudila 15letna Hilda Stanzerjeva iz Maribora, katere mati je babica v Pobrežju. Dekle je bilo pri svojih sorodnikih. Te dni se je peljala Hilda s kolesom domov. Zavozila je pa v neki steber in zadobila tako hudo poškodbo na glavi, da je prispevši domov obležala. Prepeljali so jo v bolnišnico, kjer je drugi dan umrla. Njeno truplo so prepeljali v Maribor.

Smrt starega Brežičana. V Brežicah je umrl Jozef Antončič, ki je bil dolga leta tajnik pri okrajnem glavarstvu. Štel je 77 let. Nemški listi pravijo, da je bil zaslužen za nemštvo.

Poostrena določila glede streljanja talcev

Visoki komisar za Ljubljansko pokrajino in Poveljnik XI. Armadnega zbora na podlagi razglasa z dne 24. aprila 1942-XX, glede na to, da se je zločinska delovnost komunistov povečala z grožnjami in z izvajanjem terorističnih in sabotažnih dejanj, z ugrabljanjem oseb in na splošno z dejanji, ki omejujejo osebno svobodo dajeta na znanje:

Ce bi se od danes dalje zagrešila teroristična ali sabotažna dejanja kakršnekoli vrste ali zločini proti osebni svobodi in bi se v 48 urah po zločinskem dejanju ne izsledili krivci, bodo ustreljene osebe, o katerih se je ugotovilo, da so pristaši komunizma ali da zagotovo podpirajo državnim oblastvom protivno delovanje.

Prav tako se bo postopalo, ako bi se osebe, v primerih zločinov proti osebni svobodi ne izpustile v teku 48 ur po izvršenem zločinu.

Obseg represalij se določi v razmerju s težo izvršenega zločina in se objavi z lepakom.

Ljubljana, dne 6. maja 1942-XX.

General Poveljnik Visoki komisar
XI. Armadnega zbora za Ljubljansko pokrajino
Mario Robotti Emilio Grazioli

Visoki komisar za Ljubljansko pokrajino in Poveljnik XI. Armadnega zbora

Na podlagi razglasa z dne 24. aprila 1942-XX dajeta na znanje:

Dne 7. maja t. l. so v kraju Srednji vasi oboje rojeni komunisti zahrbtno napadli neki avtomobil, ugrabili in ubili italijanskega državljanja profesorja Nana in nekega slovenskega državljanja.

V smislu predpisov Razglasa z dne 24. aprila t. l. in ker je pretekel predpisani čas, ne da bi bili odkriti storilci zločina, je bilo odredeno, da se ustrelji 10 oseb, ki so zanesljivo krive terorističnega in komunističnega delovanja.

Bili so ustreljeni danes ob 8. uri.

Ljubljana, 11. maja 1942-XX.

General Poveljnik Visoki komisar
XI. Armadnega zbora za Ljubljansko pokrajino
Mario Robotti Emilio Grazioli

Iz Hrvatske

Hrvati v avdienci pri papežu. Iz Rima poročajo, da je papež Pij XII. v začetku maja sprejel v avdienco skupino Hrvatov pod vodstvom zagrebskega nadškofa dr. Stepinca.

Izpremembe v hrvatskem sodstvu. Proti sodbam naglih sodišč in izrednih ljudskih sodišč, ki so bila lani uvedena na Hrvatskem, doslej ni bilo pravnega leka. Novi zakon pa pooblašča višjega državnega tožilca, da lahko sodbi teh sodišč izpodbija po zakonskih predpisih. Izpodbijano sodbo lahko vrhovno sodišče potrdi ali zavrne. Tudi odločbe komisije za preiskavo premoženjskih razmer bivših politikov so bile doslej končnoveljavne, v bodoče pa jih bo minister za pravosodje lahko zavračal.

Poglavnikova spominska plošča v gledališču. Za obletnico obstoja Hrvatske so gledališka društva v Zagrebu vzdala dr. Paveliću spominsko ploščo v prostoru hrvatskega državnega gledališča.

Policijska šola je bila odprta v Osijeku. Neporočeni policajci bodo imeli v šoli vso oskrbo.

Bolgarski Hrvati se selijo v domovino. Hrvatski poslanik v Sofiji dr. Židovec je pozval vse Hrvate, ki žive v Bolgariji, predvsem pa v novo priključeni Makedoniji, naj se vrnejo v domovino. Vsem tem Hrvatim in njihovim družinam bo dala hrvatska vlada na razpolago potrebno zemljo in stanovanja.

Iz Srbije

Zatiranje pižmovke v Srbiji. V Banatu so se zelo razmnožile pižmovke. Oblastva so ukrenila vse potrebno za zatiranje tega nevarnega glodalca. Sreska načelstva in občine plačujejo za vsako ubito pižmovko 50 dinarjev. Kožice pa ostanejo tistim, ki pokončajo škodljivce. Vsakdo je dolžan zatirati pižmovke. Tisti, ki bi ne izpolnil te dolžnosti, bo moral plačati 1000 dinarjev.

Otroka z dvema glavama je rodila neka kmetica blizu Loznice. Otrok je bil sicer čisto razvit in je imel obe glavi pravilni z dvema vratovoma. Po mnenju zdravnikov bi bil otrok živel, če se ne bi bil zadušil ob hudem porodu.

PO SVETU

× **Smrt nemškega letalca Köppena.** Iz Berlina poročajo, da se pilot in zmagovalec po 85 letalskih zmagah Sten Köppen ni več vrnil s svojega zadnjega poleta proti sovražniku. V preteklem decembru ga je Hitler odlikoval z viteškim redom Železnega križca in mu izročil nemški zlati križec. Februarja je prejel hrastov list k viteškemu redu Železnega križca in postal podporočnik.

× **Trije brezmesni dnevi v Bolgariji.** Tudi v Bolgariji premanjkuje mesa. Zato so oblasti odredile tri brezmesne dneve v tednu. Meso se v Bolgariji ne bo prodajalo ob ponedeljkih, četrtnih in petkih. Ta omejitev se pa ne nanaša na perutnino, ki se bo lahko tudi v bodoče prosto prodajala.

× **Odpuščanje kolhozov.** Nemški listi pišejo: V zasebnih sovjetskih pokrajinah je bilo doslej samo na področju Minska razpuščeno 624 izmed 631 kolhozov. Poslednji kolhoz je bil odpravljen v kraju Smolnits. Zemlja kolhozov je bila spet vrnjena kmetom v zasebno last.

× **Tvorščar zaradi zločinov proti vojnemu gospodarstvu obsojen na smrt.** Tvorščar Karel Winterling v nemškem mestu Rehau, dva njegova uslužbenca, več veletrgovcev z usnjem in več tvorščarjev čevljev se je moralo zagovarjati pred posebnim sodiščem v Bambergu zaradi zločinov proti vojnemu gospodarstvu. Iz dobičkaželjnosti je Winterling na debelo kupoval goveje in telečje kože, ne da bi se zmenil za vojne predpise. V svoji tvorščini je dal ustrojiti kože, potem je pa prodajal usnje brez nakaznic in po visokih cenah. Soobtožena uslužbenca je podkupil, da sta mu pri tem pomagala. Mnogo usnja je dobil zlasti tvorščar Meinrich Fischer, ki je izdeloval čevlje in jih raspočeval tudi pod roko, seveda z debelim dobičkom. Winterling je bil obsojen na smrt. Fischer na osem let ječe, veletrgovec z usnjem Robert Baumann iz Münchena na štiri leta, veletrgovec z usnjem Gottfried Mayer iz Mitterteicha pa na dve leti ječe. Tudi vsi drugi soobtoženci so bili obsojeni na več let ječe.

× **Zemlja skočil skozi okno.** V neki hiši v Zlinu je bila te dni pripravljena poročna pojedina. 18-letna domača hči se je nameravala poročiti s 23-letnim sosedovim sinom. Svatje so bili že zbrani. Pa je prišlo do prvega nesporazuma med ženino in nevesto. Ženin se je med prepriro tako razburil, da je odprl okno in skočil z drugega nadstropja na cesto. Njegov padec so sicer nekoliko zadržale telefonske in brzozjavne žice, vendar se je tako pobli, da je obležal nezavesten. Izvošček, ki naj bi ga bil odpeljal v cerkev k poroki, ga je odpeljal v bolnišnico, kjer so ugotovili zdravniški, da ima pretresene možgane in še druge notranje poškodbe.

× **32 metrov dolg kit ob norveški obali.** V neki norveški fjord se je zatekel velikanški kit smrtno poškodovan. Smrtni udarec ga je moral zadeti nekje v vodah okoli Franca Jožefa dežele, kakor se vidi po kavlju, ki je kitu gledal iz boka. To se z drugimi besedami pravi, da je ta velikanški žival prišla umret ob norveško obalo 2000 morskih milj daleč od severa. Kit je dolg 32 metrov, debel pa tako, da bi mlad slon čisto lahko v njem stal. Računajo, da bodo iz tega morskega orjaka dobili nad 3000 soščkov olja. Tona kitovega olja stane danes že 18.000 lir.

× **Člnk in volfram imata večji pomen kakor zlato.** »Piccolo« prinaša iz Rima med drugim tole zanimivo poročilo: V zdajšnji vojni ima zlato zelo neznatno vlogo. Zato so dežele, kjer so zlati rudniki, omejile pridobivanje zlata, zato pa v čedalje večjih množinah kopljejo druge kovine, ki so za vojskovanje potrebne. Tako je storila tudi Avstralijska, nad katero visi japonska grožnja kakor Damoklejev meč. Avstralska vlada je izdala odlok, po katerem se mora ustaviti delo v avstralskih zlatih rudnikih, v katerih nakopljejo letno do 1.650.000 unč zlata, in sicer zato, da bi čim več rudarjev lahko zaposlili v tistih rudnikih, kjer kopljejo za vojno potrebne kovine, kakor na primer cink in volfram.

× **Gedba je učinkovito zdravilo.** Znano je, da glasba lajša bolečine bolnikom. V več primerih se je tudi že zgodilo, da je ta ali oni bolnik celo čisto ozdravel, ker je na bolniški postelji poslušal godbo. Pri tem je namreč skoro čisto pozabil na svojo bolezen in na druge skrbi, ki so bile z njo v zvezi. Prav zaradi tega učinka glasbe na bolnike so v številnih nemških bolnišnicah namestili radijske aparate ali gramofone ter jih zvezali s posameznimi bolniškimi sobami. Pa tudi drugod uvajajo glasbo v bolnišnice.

SMEŠNICE

Teobald in Klotilda

Teobald Klotilde sliko gleda, sliko gleda, svet mu ves preseda. Donebesno srca je trpljenje, pihnil bo s pištolo si življenje.

Bliže sliko njeno ogleduje in pištolo Teobald dviguje. Krasna je Klotilda, očarljiva, duša pa je njena omahljiva.

Zdajci gre s pištolo proti glavi, si levico na oči postavi. Se trenutek Teobald okleva, misel druga v njem že dozoreva.

K vragu rajši gre naj njena slika, krtova dežela ga ne mika. Jezno koj v podobo ustrelli, v kosov sto se slika razletli.

SREČA

Mojzes vpraša na ulici nekega gospoda, koliko je ura.

Gospod pogleda na uro in reče: »Ena!« Hkratu pa prilepi Mojzesu zaušnico.

Mojzes se obrne in zamrmra: »To je sreča, da ga nisem vprašal eno uro prej...«

NA SVATBI

Prvi svat: »Zakaj pa godba prav zdaj igra tako slovesno?«

Drugi svat: »Ker se tam v stranski sobi izplačuje ženinu dota.«

ZVITEZ

Zdravnik: »Jakec, zakaj se zmerom tako pačiš, kadar jemlješ zdravilo? Zdravilo je vendar sladko.«

Jakec (tiho): »Vem, gospod zdravnik, toda moja sestra Milica bi mi ga gotovo izpila, če bi to vedela...«

GLOBOKA KNJIGA

Kupec (v knjigarni): »Ali imate kakšno prav globoko knjigo?«

Prodajalka (dolgo časa išče in prinese knjigo): »5000 metrov pod morjem!« Ta je najgloblja, kolikor jih imamo...«

V ZAVAROVALNICI

Uradnik zavarovalne družbe: »Ali je vaša mati umrla naravne smrti?«

Stranka: »Ne, zdravilo jo je pet zdravnikov.«

ODLIKOVANJE

Otilija: »Pomislite, gospa Rozalija, moj mož je odlikovan. Vi ne veste, kako prijetna je ta zavest.«

Rozalija: »Ta zavest mi je znana še od lani, ko je naša krava dobila prvo nagrado.«

NESREČA.

Frumencij: »Z obema svojima ženama sem imel smolo.«

Egidij: »Zakaj pa?«

Frumencij: »Prva mi je ušla, druga pa mi noče pobegniti.«

ŽIVLJENJE IN SANJE

Nestrpna. Sanje vaše prijateljice imajo dober pomen, toda samo zanjo, dočim vi ne pridete v poštev, vsaj neposredno ne. Deležna bo trajnosti v ljubezni in zvestobi. Vmes pa so izvestne ovire, ki so se deloma že pokazale, deloma pa bodo nastopile, vendar jih bo vaša prijateljica, čeprav s trudom, srečno premagala. Potrebno bo tudi kesanje zaradi nekaterih napak.

S. K. Svoje sanje ste v kratkih, jedrnatih besedah živo popisali. So značilne. Uživali boste priljubljenost pri ljudeh in tudi glede vaše izvoljenke dobro pomenijo. Varovati pa se morate boleznih. Bodite v vsaki zadevi natančni in previdni.

Ljubav. Obeta se vam mnogo zdravja in tudi v ostalem dobre okoliščine. Preti vam pa nevarnost, ki se ji boste srečno izognili. Ujeziti vas bo utegnil tudi kak družinski prepriček, vendar se bo vse lepo poravnalo.

Ura. Dediščina se vam obeta in ko jo boste dobili, boste imeli mnogo opravka z znanimi in neznanimi ljudmi. Nadlegovali vas bodo s prošnjami za pomoč in opravljanje. Prišla bo tudi dolga vrsta nevest. Pri izbiro mnogo previdnosti, ker ne bo pri vseh govorilo srce.

Prepaden. Srečo boste imeli v družini in obilen pridelek na polju. Oboje bo v mnogočem od vas odvisno, zato se potrudite, da bo vse prav.

Pozor! Zanimanke in zanimance našega kotička opozarjamo, da je treba za odgovor poslati: Opis pomembnejših sanj, rojstne podatke, spol, poklic, stopnjo izobrazbe in naslov. Tajnost je zajamčena.

MALI OGLASI

KUPUJEM ZIMO IN ŠČETINE za izdelavo šopčev in ščetk po najvišji ceni. Šimenc Anton, Ljubljana, Breg 8.